

Baagjældende ved at fastholde den Indstilling, som her er gjort, og votere Andragendets fornyede Henviisning til Finantsministeren; det bliver da Ministeriets Sag, om det, som den ærede Finantsminister jo har antydet, ikke skulde findes rigtigt alligevel at bevilge Oberst v. Funch den Pension, der formeentlig er beregnet ham forliden, og jeg skulde troe, at naar denne Beregning skeer derved, at den høitærede Finantsminister benytter den Bemyndigelse, som blev ham givet ved Finantsloven til at redressere den strenge Regel efter de bestaaende Forhold, vil derved være opnaaet, hvad der tilsigtes fra Thingets, og hvad der attraaes fra Andragerens Side; derimod troer jeg, hvad der ogsaa er fremhævet af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgfreds (Tscherning), at det vilde være høist ubilligt, om Oberst Funch skulde henvises til at søge sin Regres ved Domslovene, efterat han nu med Taalmodighed har ventet paa denne Sags Afgjorelse siden Udgangen af 1849. Men, efter hvad den ærede Finantsminister har sagt, kan dette jo heller ikke ventes at ville blive Enden paa disse forskjellige Andragender.

Finantsministeren: Jeg maa gjentagende gjøre opmærksom paa, at den Henviisning, hvorom her er Tale, vil have en ganske anden Betydning, end en anden Henviisning ellers vil have. Hvis man imidlertid ved nærværende Henviisning blot slutter sig til de tidligere Henviisninger, vil den ingen Betydning have, idet Andragendet, efterat Sagen sidste Gang var under Behandling i Folkethinget, er taget under Overveielse af Regjeringen, og den har fundet, at man efter de gjældende Bestemmelser ikke kunde komme til at bevilge Andrageren noget Tillæg; men, da det er Tilfældet, at der ved Finantsloven for indeværende Aar er givet Regjeringen en Bemyndigelse, som den ikke tidligere har havt, saa er det formedelst denne Bemyndigelse, at Henviisningen kan faae Betydning. Paa den anden Side falder det noget underligt og incorrect til Finantsministeriet at henvise et Andragende, „for at det kan blive taget i tilbørlig Betragtning,“ som ikke tidligere har været henvist til Fi-

nantsministeriet og som nu maa behandles fra et ganske andet Standpunkt end tidligere.

Da ingen flere begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved:

Udvalgets Indstilling under Nr. 10 (see Anhang B, Sp. 60)

vedtoges eenstemmigt med 57 Stemmer.

Udvalgets Indstilling under Nr. 11 fattes derpaa under Forhandling.

Ordføreren: Angaaende denne Post, som gaar ud paa, at Thinget skal henvise Begjæringen fra endeel Beboere i Linaa og Dallerup Sogne om Erstatning for Krigsfjorsler m. v. for den tydste Armee i 1849, skal jeg henholde mig til, hvad der tidligere om denne Sag er passeret i Thinget.

Finantsministeren: Med Hensyn til de forskjellige Andragender, vedkommende Begjæring om Krigskadeerstatning og Godtgørelse for præstereede Fjorsler, skal jeg bemærke, at jeg ikke ved det, der foreligger Rigsdagen, kan skønne, om der er nogen tilstrækkelig Anledning til den Adskillelse mellem de forskjellige Andragender, hvortil der her foreligger Forslag.

Da Ingen mere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

Udvalgets Indstilling under Nr. 11 (see Anhang B, Sp. 60—61)

vedtoges eenstemmigt med 56 Stemmer.

Udvalgets Indstilling under Nr. 13 med det dertil hørende Vindringsforslag fattes derefter under Forhandling.

Formanden: Udvalgets Vindringsforslag til denne Indstilling er i Grunden kun en Redaktionsforandring, idet det kun indeholder, hvad der har været Udvalgets oprindelige Tanke, men som i Indstillingen er bleven udeladt ved en Tryk eller Skrivfeil.

Ordføreren: Om selve Forslaget, der angaaer Henviisning til Justitsministeren af et Andragende, der er indkommet fra en stor Deel underordnede Embedsmænd i Hof- og